

sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående, jf. konkurslovens § 17, stk. 2.

Ved afsigelse af konkursdekret, jf. konkurslovens § 29, mister skyldneren retten til at råde over sin formue, og urådigheden indtræder fra det klokkeslæt, konkursdekretet afsiges. Ifølge den foreslåede regel i stk. 1 vil fordringspantet eller virksomhedspantet derfor fra dette klokkeslæt ikke omfatte fremtidige aktiver.

Det betyder, at det er nødvendigt at kende tidspunktet på dagen for aktivernes erhvervelse eller fordringernes stiftelse med henblik på at konstatere, om nye aktiver er omfattet af panteretten. I praksis vil panthaveren derfor skulle godtgøre, at f.eks. en fordring er stiftet på et tidspunkt forud for skifterettens afsigelse af konkursdekret og dermed er omfattet af pantet.

Den foreslåede regel i stk. 1 er objektiv i den forstand, at god tros-reglen i konkurslovens § 30, stk. 1, ikke har nogen betydning. Det følger af konkurslovens § 30, stk. 1, at indtil udløbet af det døgn, hvori bekendtgørelse i Statstidende om konkursen har fundet sted, har reglen om skyldnerens urådighed alene virkning over for den, som kendte eller burde kende konkursen. Denne regel har således ingen betydning i forhold til anvendelse af den foreslåede regel i § 47 f om retsvirkningerne af konkursdekretets afsigelse.

Aktiver erhvervet i perioden mellem tidspunktet for skifterettens modtagelse af konkursbegæringen og afsigelse af konkursdekret vil derimod være omfattet af panteretten, medmindre retsvirkningerne i § 47 f allerede er indtrådt på et andet grundlag, f.eks. anmeldelse af en betalingsstandsning, jf. reglen i stk. 2.

2. Reglen i § 47 f berører ikke konkurslovens omstødsesregler, og konkurslovens § 72 om omstødelse af skyldnerens dispositioner foretaget efter fristdagen vil efter omstændighederne kunne føre til omstødelse af f.eks. det salg af varelager på kredit, der har medført, at fordringer stiftes og dermed omfattes af et virksomhedspant, jf. § 47 c, stk. 3, nr. 1, eller et fordringspant, jf. § 47 d.

Det følger af konkurslovens § 72, stk. 2, at dispositioner foretaget efter fristdagen kan omstødes, medmindre dispositionen var nødvendig af hensyn til bevarelse af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser eller erhvervelse af dagliglivets fornødenheder. Omstødelse kan dog ikke ske over for den, som med føje antog, at dispositionen var nødvendig som anført, eller som hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsningen var indtrådt, eller at begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering var indgivet. Har et be-

skikket tilsyn godkendt dispositionen, kan omstødelse kun ske, hvis tilsynet åbenbart har overskredet sine beføjelser, jf. § 72, stk. 3. Der vil altid være beskikket et tilsyn under anmeldt betalingsstandsning eller udsættelse af afgørelsen om konkurs, jf. konkurslovens §§ 11, § 24 og § 25. Skifteretten kan endvidere beskikke et tilsyn under tvangsakkordforhandlingen, jf. konkurslovens § 168, stk. 2.

3. I praksis vil der ofte indtræde konkurs på et tidspunkt, hvor skyldneren allerede er under anmeldt betalingsstandsning, eller hvor afgørelsen om konkurs er udsat i medfør af konkurslovens § 24. I disse tilfælde vil retsvirkningerne i den foreslåede § 47 f, stk. 2 eller stk. 3, allerede være indtrådt, og panterettigheder stiftet f.eks. inden anmeldelsen af betalingsstandsningen vil dermed ikke omfatte skyldnerens erhvervelser under betalingsstandsningen, jf. bemærkningerne til stk. 2.

Vil pantet derimod indtil konkursdekretets afsigelse kunne omfatte fremtidige erhvervelser, fordi retsvirkningerne i § 47 f, stk. 2-5, ikke allerede er indtrådt, vil pantet således kunne omfatte aktiver, der erhverves af skyldneren af hensyn til bevarelse af dennes virksomhed eller rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser mv. Hvis skyldneren f.eks. sælger varer eller tjenesteydelser, vil den herved opståede fordring på betaling være omfattet af fordringspantet eller virksomhedspantet, jf. § 47 c, stk. 3, nr. 1. Hvis varerne sælges kontant, vil der ikke opstå en fordring, der omfattes af pantet. I den forbindelse vil spørgsmålet dog være, om et sådant salg opfylder kravene til, at udskillelsen skal ske ifølge regelmæssig drift, hvis varesalget ikke modsvares af, at andre aktiver indgår i pantet, jf. herom bemærkningerne ovenfor til § 47 c, stk. 1, 2. pkt.

Til stk. 2

Det følger af den foreslåede regel i *stk. 2*, at virksomhedspant, jf. § 47 c, eller fordringspant, jf. § 47 d, der er stiftet inden pantsætterens anmeldelse af betalingsstandsning, ikke omfatter aktiver erhvervet efter anmeldelsen.

Det fremgår af konkurslovens § 10, at en skyldner, der ikke mener sig i stand til at opfylde sine forpligtelser, kan anmelde, at skyldneren har standset sine betalinger. Det følger af reglen i konkurslovens § 16 e, stk. 1, nr. 5, at det er udgangspunktet, at betalingsstandsningsperioden varer 3 måneder. Skifteretten kan efter § 16 e, stk. 2, 1. pkt., dog under ganske særlige omstændigheder forlænge perioden med indtil 3 måneder ad gangen, dog ikke ud over 1 år fra fristdagen, jf. § 16 e, stk. 2, 2. pkt. En forlængelse af beta-